

St. Petersaari Pietarsaaresta.

"Miehen tie"

St. Petersaarelta esikoisalbumi

Pietarsaarelainen St. Petersaari-yhtye edustaa lyyrin- ja akustista rockia. Yhtye löi sensä läpi viime vuonna bändien SM-kisoissa tullessaan hopealle vain yhden harmittavan pisteen oululaiselle Spidersille hävinneenä. — Suuren yleisön tietoisuuteen St. Petersaari nousi kesäkuussa 1979 esiintyessään Provinssirockissa Seinäjoella.

Pietarsaarelaispolkien omaperäinen, akustinen laulumusiikki viehätti kuulijoita. Provinssirockin kohdalla yhtyeestä voi hyvin puhua yllättäjänä.

Viime kesän jälkeen St. Petersaari on esiintynyt suhteellisen ahkerasti eri puolilla Pohjanmaata. Provinssirockin seurauksena tuli yhtyeeltä kaksi kappaletta samannimiselle kokooma-albumille. Syyskesällä yhtye äänitti ensimmäisen oman singlen *Miehen tie* / Nuorisoseuran marssi. Niin ikään St.

Petersaari teki useita radioneuhoituksia ja sillä oli huomattava osa Vaasan läänintaitelija Christian Olssonin tuottamassa Per-Olof Hjortellin taidetta käsittelevässä elokuvassa, joka esitettiin televisiossa viime marraskuussa.

Syksyllä St. Petersaaren kokoonpano myös muuttui Jaalli Wikmanin muutettua Ruotsiin. Hänen tilalleen tuli pianisti Markus Fagerudd. Hannu Pirtti- maakin oli mukana bassoinensa enää lähinnä tilapäisesti studio-töissä.

St. Petersaari on edelleenkin kehittänyt linjaansa. Kaunis akustisuus ja kansanmusiikki ja jazzpohjainen rock on edelleenkin perustana myös yhtyeen uudella vastajulkistetulla albumilla *"Miehen tie"*. Nimikappale on tuttu ensisinglestä. Mukana on myös b-puolen Nuorisoseuran marssi. Mutta muu on sitten uutta tällä vuoden 1979 viimeisellä viikolla nauhoitetulla levyllä.

St. Petersaaren kohdalla voi esikuviksi poimia lauluissa suo-

malaista ehkä Hectorin. Jos jokin vertailukohdetta maailmalta haluaa heille hakea, ensimmäiseksi mieleen tulee kuulu Jethro Tuill. Jethro ennen muuta upean kauniissa akustisissa huipukappaleissa.

Sitten alkuaikojen, jos nyt voi 1978 aloittaneen yhtyeen kohdalla sellaisesta vielä puhua, St. Petersaari on jonkin verran kehittänyt linjaansa. Kauneuden lisäksi on saatu nasevuutta ja teksteihin sanomaa enemmän. Vaikka äsken mainitsin eräitä oppi-isiä, yhtyeen musiikki kaiken kaikkiaan on omaperäistä tänä uuden aallon ylitarjonnan aikana. — St. Petersaari itse puhuu musiikistaan leikkisästi "80-luvun akustisena punkkina".

Sinkkukappaleiden *Miehen tie* ja Nuorisoseuran marssi pidin paljon albumin toisesta kauniista laulusta *"Lähtös täältä"*. Jethromainen lyyrinen ja hieno laulu oli *"Haukkanen Memed"*. Kokeilevalta ja humoristiselta puolelta voisi poimia vaikkapa *"Hetkisen"* ja vallituksen *"Voi*

tätä elämää". *"Olenhan mies"* laulu on pasifistinen julistus: *"Olenhan mies vaikka kieltäydyn, kun velvoitteet uhreissa punnitaan"*. Albumilla vieraillee Annala.

Useimmat *Miehen tien* ja St. Petersaaren laulut ovat Kari Ilmosen käsialaa. Myös Heimo Riihimäki säveltää ja sovittaa mutta ennen kaikkea tekee hyviä tekstejä.

— St. Petersaaren esikoisalbumi on yllättävän hyvä. Se on

ehyt, kaunis ja nautittava musiikkielämys. Mitä muuta voi enää toivoa.

jussi

St. Petersaari:

KARI ILMONEN s. 6.2. 57, opiskelee Oulun yliopistossa, säveltää, sovittaa, sanoittaa, laulaa, soittaa akustisla ym. kitaroita ja huuliharppua.

HEIMO RIIHIMÄKI s. 24. 8. 56, tekee leipätöikseen metallitöitä, säveltää, sovittaa, sanoittaa,

"Jeppen isä", käsittelee lukemattomia määriä poikki- ja nokkahuilulla, tinapilliä, mahdollinla, klarinettia, munniharppua ja mitä kaikkea niitä löytyykään.

MARKUS FAGERUDD s. 1. 6. 61, tämän kevään valkolakkikandi, lykkyä tykö vaan, soittaa kosletinsoittimia ja laulelee.

KEIJO KARVONEN joukon nuorin, niin iältään kuin *"virka-vuosiltaankin"*, s. 25. 8. 61, bassokitaristi.